

KLINCK-DICHT,
OP HET LICHT DER
ZEEVAERT.

GHy die u in't ghevveldt Neptuni vvilt begheven,
In Thetis groen-blau schoot, in't onghestadigh nat,
Ghy die te garen soeckt voor't lichaem eenen schat,
'Tself stellend' in't ghevaer, in Zee zijnd' onbedreven;
Eer ghy de Zeylen hijst, ghedenckt meer aen uvv'leven,
Als op de giericheyd, die nimmer en is sat:
Dit Boeck uvv' Leydtsman zy, leest, siet, van bladt tot bladt,
'Tis al tot uvver nut gheteekent en gheschreven,
Soo ghy vvilt Oost oft VVest, naer Moscou 'tkoude Landt,
Noorvveghen, oft vvel naer de VVest-Indische strandt,
Gheen Stuerman en sal u tot gheener stondt ontbrecken:
Van Klippen zijt ghy vry, van Bancken, jae van't Zandt,
Zeylt sonder schroom door mist en donckerheden, vvant
In't duyster vvordt u hier des Zeevaerts Licht ontsteecken.

Recht moet recht

Z. H.

TOT DEN BERISPER.

Mome spytigh Lasteraer,
Die eens anders werck verachtet,
Spitsvindighe Loghenaer,
Die nae d'eere valschelyck trachtet,
Laet u schimpen, men verwachtet
Van dy beter wercken, maer
V fenijn de selv' versmachtet,
Dies wat goets u valt te swaer.

Z. H.